Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2160/2003 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 ноември 2003 година

относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига

(ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 1003/2005 на Комисията от 30 юни 2005 година	L 170	12	1.7.2005 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 1237/2007 на Комисията от 23 октомври 2007 година	L 280	5	24.10.2007 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 213/2009 на Комисията от 18 март 2009 година	L 73	5	19.3.2009 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година	L 188	14	18.7.2009 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2160/2003 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 ноември 2003 година

относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Живите животни и продуктите от животински произход фигурират в списъка на приложение I към Договора. Животновъдството и пускането на пазара на продукти от животински произход представляват важен източник на доход на земеделските стопани. Прилагането на ветеринарни мерки, които имат за цел повишаване на равнището на общественото здраве и на здравето на животните в Общността, подпомага рационалното развитие на животновъдния сектор.

(2) Опазването на човешкото здраве срещу болести и инфекции, които се предават пряко или непряко между хората и животните (зоонози), е от огромно значение.

(3) Предаваните чрез храна зоонози могат да причинят страдания на човека, както и икономически загуби за производството на храни и за хранителната промишленост.

(4) Зоонозите, предавани от други източници освен храна, по-специално от популациите на диви животни и домашни любимци, също са повод за загриженост.

(5) Зоонозите, които присъстват на нивото на първичното производство, трябва да бъдат контролирани адекватно, за да се гарантира постигането на целите на настоящия регламент. Въпреки това, при първичното производство, което води до пряка доставка на малки количества от първичните продукти от страна на стопанския субект, който произвежда тези храни до крайния потребител или до местни магазини, е целесъобразно да се опазва общественото здраве чрез националното законодателство. В този случай съществува тясна връзка между производителя и потребителя. Това производство не

([1]) ОВ C 304 E, 30.10.2001 г., стр. 260.
([2]) ОВ C 94, 18.4.2002 г., стр. 18.
([3]) Становище на Европейския парламент от 15 май 2002 г. (ОВ C 180 E, 31.7.2003 г., стр. 160), Обща позиция на Съвета от 20 февруари 2003 г. (ОВ C 90 E, 15.4.2003 г., стр. 25) и Позиция на Европейския парламент от 19 юни 2003 г.) (все още непубликувана в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 29 септември 2003 г.

▼B

би трябвало да има значително въздействие върху средния брой случаи на зоонози сред животинските популации в Общността като цяло. Общите изисквания за вземане на проби и за анализ може да не са изпълними на практика или целесъобразни за производители с много малък брой животни, които могат да се намират в региони със специални географски ограничения.

(6) Директива 92/117/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. относно мерките за защита срещу специфични зоонози и специфични агенти, причиняващи зоонози в животни и продукти от животински произход с цел предотвратяване на взривове от хранителни инфекции и интоксикации ([1]) предвиди системи за мониторинг на определени зоонози и мерки за контрол на салмонелата в определени птичи стада.

(7) Тази директива изискваше от държавите-членки да представят на Комисията националните мерки, които са взели за постигане целите на директивата и да съставят планове за мониторинг на салмонелата сред домашните птици. Въпреки това Директива 97/22/ЕО ([2]) на Съвета за изменение на Директива 92/117/ЕИО спря прилагането на изискването до предвиденото в член 15а от Директива 92/117/ЕИО преразглеждане.

(8) Редица държави-членки вече са представили техните планове за мониторинг на салмонелата, които Общността е одобрила. Освен това всички държави-членки трябваше, считано от 1 януари 1998 г., да изпълнят минималните мерки, определени за салмонела в приложение III, раздел I към Директива 92/117/ЕИО, и да установят правила за определяне на мерки, които трябва да се вземат с цел да се предотвратява въвеждането на салмонела в животновъдното стопанство.

(9) Тези минимални мерки бяха насочени главно към мониторинг и контрол на салмонелата в стада от птици за разплод от вида *Gallus gallus*. Когато бяха открити и потвърдени серотипове *Salmonella enteritidis* или *Salmonella typhimurium* във взети проби, Директива 92/117/ЕИО определи специфични мерки за контролиране на инфекцията.

(10) Други текстове от законодателството на Общността предвиждат мониторинг и контрол на определени зоонози в животинските популации. По-специално Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине ([3]) разглежда туберкулозата по говедата и бруцелозата по говедата. Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията с овце и кози в рамките на Общността ([4]), разглежда бруцелозата по овцете и козите. Настоящият регламент не следва да създаде ненужно повтаряне на съществуващите изисквания.

(11) Освен това бъдещото законодателство на Общността в областта на хигиената на храните следва да обхване специфични елементи, които са необходими за предотвратяването, контрола и мониторинга на зоонозите и агентите,

([1]) ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр.38. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003 на Съвета (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 1).
([2]) ОВ L 113, 30.4.1997 г., стр. 9.
([3]) ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1226/2002 на Комисията (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 13).
([4]) ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

▼B

причиняващи зоонози и да включва специфични изисквания за микробиологичното качество на храните.

(12) Директива 92/117/ЕИО предвиди събирането на данни за случаите на зооноза и агенти, причиняващи зоонози в храни за животни, в животни, в храни и в хора. Тази система за събиране на данни, макар и да не е хармонизирана и поради това да не позволяла сравнение между държавите-членки, осигурява основа за оценка на текущото положение относно зоонозите и агентите, причиняващи зоонози в Общността.

(13) Резултатите от системата за събиране на данни показва, че определени агенти, причиняващи зоонози, а именно *Salmonella* spp. и *Campylobacter* spp. причиняват болшинството от случаите на зоонози при човека. Изглежда, че съществува тенденция на намаляване на случаите на салмонелоза при човека, по-специално дължащи се на *Salmonella enteritidis* и *Salmonella typhimurium*, като по този начин се отразява успеха на свързаните с това мерки за контрол, взети в Общността. Независимо от това, предполага се, че много случаи не са докладвани и поради това събраните данни не дават непременно пълна картина на положението.

(14) В становището си относно зоонозите, прието на 12 април 2000 г. Научният комитет по ветеринарни мерки по отношение на общественото здраве счете, че въведените по това време мерки за контрол на зоонозни инфекции от хранителен произход, са недостатъчни. Освен това той счете, че епидемиологичните данни, събирани от държавите-членки са непълни и не са напълно сравними. В резултат на това Комитетът препоръча да се подобрят условията за мониторинг и определи опциите за управление на риска.

(15) Поради това е необходимо да се усъвършенстват съществуващите системи за контрол за специфични агенти, причиняващи зоонози. В същото време правилата, определени в Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Директива 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета ([1]) ще заменят системите за мониторинг и за събиране на данни, установени с Директива 92/117/ЕИО.

(16) По принцип проверките би трябвало да обхващат цялата хранителна верига — от стопанството до масата.

(17) Правилата, уреждащи тези проверки, би трябвало да бъдат най-общо тези, които са определени съгласно законодателството на Общността в областта на храните за животни, ветеринарно-санитарните мерки и хигиената на храните.

(18) Въпреки това за определени зоонози и агенти, причиняващи зоонози, е необходимо да се определят конкретни изисквания за проверките.

(19) Тези конкретни изисквания следва да се основават на целите за намаляване на случаите на заболявания от зоонози и агенти, причиняващи зоонози.

(20) За зоонозите и агентите, причиняващи зоонози в животинските популации, следва да се установят цели, като се взема под внимание, по-специално, тяхната честота и епидеомилогичните тенденции в животинските и човешките популации, в храните за животни и за човека, тяхната

([1]) ОВ L 352, 12.12.2003, стр. 31.

▼B

тежест за човека, научните становища и съществуването на подходящи мерки за намаляване на тяхното разпространение. Целите могат да се установят по отношение на други части от хранителната верига, ако е необходимо.

(21) За да се гарантира постигането на целите своевременно, държавите-членки следва да създадат специфични програми за контрол, които Общността трябва да одобри.

(22) Основна отговорност за безопасността на храните следва да носят стопанските субекти в производството и търговията с храни за човека и за животни. Поради това държавите-членки следва да насърчават създаването на програми за контрол в предприятията.

(23) В рамките на техните програми за контрол държавите-членки и стопанските субекти в производството и търговията с храни за човека и за животни могат да желаят да използват специфични методи на контрол. Въпреки това някои методи могат да се окажат неприемливи, по-специално ако възпрепятстват постигането на целта по принцип, като влияят конкретно върху необходимите системи за тестване или пораждат потенциални заплахи за общественото здраве. Поради това следва да бъдат определени подходящи процедури, които да дадат възможност на Общността да реши, че определени методи на контрол не следва да се използват като част от програмите за контрол.

(24) Могат също да съществуват или да се разработват методите за контрол, които, като такива, не попадат в никое конкретно законодателство на Общността, или одобрение на продукт, но които биха подпомогнали постигането на целите за намаляване на случаите на специфични зоонози и агенти, причиняващи зоонози. Поради това следва да е възможно да се одобри използването на такива методи на общностно равнище.

(25) От съществено значение ще бъде да се гарантира, че животните за попълване или възстановяването на стада произхождат от стада, които са били подложени на проверки в съответствие с изискванията на настоящия регламент. Когато се прилага конкретна програма за контрол, резултатите от тестването следва да се изпратят на купувачите на животни. За тази цел специфичните изисквания следва да се добавят към съответното законодателство на Общността за търговия в рамките на Общността и внос от трети страни, по-специално по отношение на пратки на живи животни и яйца за люпене. Директива 64/432/ЕИО, Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно ветеринарно-санитарните и здравните изисквания при вноса на говеда и свине и на прясно месо от трети страни ([1]) и Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарносанитарните изисквания за търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене ([2]) следва да бъдат съответно изменени.

([1]) ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 на Комисията (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36).

([2]) ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр. 6. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

▼B

(26) Приемането на настоящия регламент не следва да засяга допълнителните гаранции, договорени за Финландия и Швеция при присъединяването им към Общността и потвърдени с Решения 94/968/ЕО ([1]), 95/50/ЕО ([2]), 95/160/ЕО ([3]), 95/161/ЕО ([4]), 95/168/ЕО ([5]) на Комисията и с Решения 95/409/ЕО ([6]), 95/410/ЕО ([7]) и 95/411/ЕО ([8]) на Съвета. Настоящият регламент следва да предвиди процедура за предоставяне на преходен период, на гаранции на всяка държава-членка, която има национална програма за контрол, предвиждаща по-строги изисквания от минималните изисквания на Общността във връзка със салмонелата. Резултатите от тестовете върху живи животни и яйца за люпене, търгувани с такава държава-членка, трябва да отговарят на критериите, определени в националната ѝ програма за контрол. Бъдещото законодателство на Общността относно хигиенните правила за продукти от животински произход трябва да предвижда подобна процедура по отношение на месото и яйцата за консумация.

(27) Трети страни износителки за Общността трябва да прилагат равностойни мерки за контрола на зоонози в същото време, когато се прилагат мерки в Общността.

(28) По отношение на контрола на салмонела съществуващата информация показва, че продуктите от домашни птици са основен източник на салмонела при човека. Мерките на контрол следва, поради това, да се прилагат по отношение на производството на тези продукти, като по този начин се разширява приложното поле на мерките, инициирани съгласно Директива 92/117/ЕИО. По отношение на производството на яйца за консумация важно е да се установят специфични мерки за пускането на пазара на продукти, произхождащи от стада, които, след теста, не са се оказали свободни от въпросната салмонела. По отношение на птичето месо целта е да се пусне на пазара птиче месо с разумна гаранция, че е свободно от салмонела. Необходим е преходен период за стопанските оператори в производството и търговията с храни за човека, с цел да се приспособят към предвидените мерки, които могат да се приведат в още по-голяма степен в съответствие, по-специално, в светлината на научната оценка на риска.

(29) Целесъобразно е да се определят национални и общностни референтни лаборатории, които да дават насоки и оказват помощ по въпроси, попадащи в приложното поле на настоящия регламент.

(30) За да се гарантира еднаквото прилагане на настоящия регламент, следва да се предвиди организация на проверки и прегледи на Общността в съответствие с другите разпоредби на законодателството на Общността в тази област.

(31) Следва да се определят подходящи процедури за изменение на определени разпоредби на настоящия регламент, с цел да

([1]) ОВ L 371, 31.12.1994 г., стр. 36.
([2]) ОВ L 53, 9.3.1995 г., стр. 31.
([3]) ОВ L 105, 9.5.1995 г., стр. 40. Решение, последно изменено с Решение 97/278/ЕО (ОВ L 110, 26.4.1997 г., стр. 77).
([4]) ОВ L 105, 9.5.1995 г., стр. 44. Решение, последно изменено с Решение 97/278/ЕО.
([5]) ОВ L 109, 16.5.1995 г., стр. 44. Решение, последно изменено с Решение 97/278/ЕО.
([6]) ОВ L 243, 11.10.1995 г., стр. 21. Решение, последно изменено с Решение 98/227/ЕО (ОВ L 87, 21.3.1994 г., стр. 14).
([7]) ОВ L 243, 11.10.1995 г., стр. 25. Решение, последно изменено с Решение 98/227/ЕО.
([8]) ОВ L 243, 11.10.1995 г., стр. 29. Решение, последно изменено с Решение 98/227/ЕО.

▼B

се вземе предвид научният и технически прогрес и за приемането на преходни мерки и на мерки за изпълнение.

(32) За да се отчете техническият и научен напредък, трябва да се осигури тясно и ефективно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в рамките на Постоянния комитет, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания към законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури в областта на безопасността на храните ([1]).

(33) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕИО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Целта на настоящия регламент е да се гарантира, че са взети подходящи и ефективни мерки за откриване и контрол на салмонелата и други агенти, причиняващи зоонози на всички съответни етапи от производството, обработката и разпространението, особено на нивото на първичното производство, включително в храната за животни, за да се намали техният брой, както и рискът, който представляват за общественото здраве.

2. Настоящият регламент обхваща:

а) приемането на цели за намаляване броя на заболяванията от определени зоонози в животинските популации:

i) на нивото на първичното производство; и

ii) когато това е целесъобразно, в зависимост от зоонозите или съответния агент, причиняващ зооноза, на други етапи от хранителната верига, включително в храната за човека и храната за животни;

б) одобрението на специфични програми за контрол, установени от държавите-членки и стопанските оператори в производството и търговията с храни за хора и храни за животни;

в) приемането на специфични правила относно някои методи на контрол, прилагани при намаляването на случаите на заболявания от зоонози и агенти, причиняващи зоонози;

г) приемането на правила относно търговията в Общността и вноса от трети страни на определени животни и продукти от тях.

3. Настоящият регламент не се прилага за първичното производство:

а) за лична битова употреба; или

б) което води до пряко снабдяване от производителя на малки количества от първични продукти до крайния производител

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

или до местни търговски обекти на дребно, които директно предлагат първичните продукти на крайния потребител.

4. Държавите-членки установяват, съгласно националното им законодателство, правила, които уреждат посочените в параграф 3, буква б) дейности. Такива национални правила гарантират постигането на целите на настоящия регламент.

5. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат по-специфични разпоредби на Общността за здравето на животните, храненето на животните, хигиената на храните, заразните болести по човека, здравословните и безопасни условия на труд, генните технологии и трансмисивната спонгиформна енцефалопатия (ТСЕ).

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. определенията, посочени в Регламент (ЕО) № 178/2002;

2. определенията, посочени в Директива 2003/99/ЕО; и

3. следните определения:

а) „стадо животни“ означава животно или група от животни, които са държани в стопанство като епидемиологична единица; и

б) „стадо домашни птици“ означава всички домашни птици с еднакъв здравен статус, които са държани в същите помещения или същото заграждение и които представляват една епидемиологична единица; в случай на домашни птици, отглеждани в домашни условия, това включва всички птици, които делят една и съща кубатура въздух.

Член 3

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка определя компетентен орган или компетентни органи за целта на настоящия регламент и уведомява за това Комисията. Ако държава-членка определи повече от един компетентен орган, тя:

а) уведомява Комисията за компетентния орган, който ще действа като орган за контакти с Комисията; и

б) гарантира, че компетентните органи си сътрудничат с цел да се осигури правилното прилагане на изпълнение на изискванията на настоящия регламент.

2. Компетентният орган или органи отговарят, по-специално, за:

а) съставянето на програми, предвидени в член 5, параграф 1, и изготвянето на всички изменения на тези програми, които се окажат необходими, по-специално, в светлината на получените данни и резултати;

б) събирането на данните, необходими за оценяването на използваните средства и получените резултати при осъществяването на предвидените в член 5 програми за контрол и за ежегодното предаване на Комисията на тези данни и резултати, включително резултатите от предприетите проучвания, като с вземат под внимание определените съгласно член 9, параграф 1 от Директива 2003/99/ЕО правила.

▼B

в) извършването на регулярни проверки в помещенията на предприятия от сектора на хранителната промишленост и, ако е необходимо, на производството на храни за животни с цел проверка спазването на настоящия регламент.

ГЛАВА II ЦЕЛИ НА ОБЩНОСТТА

Член 4

Цели на Общността за намаляване случаите на заболявания от зоонози и агенти, причиняващи зоонози

1. Целите на Общността се установяват с оглед намаляване на случаите на заболявания от зоонози и агенти, причиняващи зоонози, изброени в приложение I, колона 1, в животинските популации, изброени в приложение I, колона 2, като се отчита, по-специално:

а) опитът, натрупан в рамките на националните мерки; и

б) информацията, предадена на Комисията или на Европейския орган за безопасност на храните съгласно съществуващите изисквания на Общността, по-специално в рамките на информацията, предвидена в Директива 2003/99/ЕО, по-специално член 5 от нея.

▼M5

Целите и измененията им се установяват от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

2. Посочените в параграф 1 цели съдържат най-малко:

а) цифрово изражение на:

i) максималния процент епидемиологични единици, които остават положителни; и/или

ii) минималния процент на намаляване на броя епидемиологични единици, които остават положителни;

б) максималния срок, в който трябва да бъде постигната целта;

в) епидемиологичните единици, посочени в буква а);

г) определяне на схемите за тестване, които са необходими за проверка постигането на целта; и

д) определяне, когато е приложимо, на серотипове, които са от значение за общественото здраве или други подтипове на зоонози или агенти, причиняващи зоонози, изброени в приложение I, колона 1, като се отчитат общите критерии, посочени в параграф 6, буква в), и всички специфични критерии, определени в приложение III.

3. Целите на Общността се установяват за първи път преди посочените в приложение I, колона 4 съответни дати.

4. а) При определяне на всяка цел на Общността, Комисията представя анализ на очакваните разходи и ползи. В този анализ се отчитат, по-специално, определените в параграф 6, буква в) критерии. Държавите-членки оказват по молба на Комисията цялото необходимо съдействие, за да може тя да изготви анализа.

▼B

б) Преди да се предложи всяка цел на Комисията, комисията се консултира с държавите-членки в рамките на посочения в член 14, параграф 1 относно резултатите от анализа ѝ.

в) В светлината на резултатите от този анализ и консултациите с държавите-членки Комисията предлага целите на Комисията, когато е приложимо.

5. Въпреки това, чрез дерогация от параграф 2, буква д) и параграф 4, се прилагат следните правила по отношение на домашните птици за преходен период.

Целта на Общността, определена за стада от птици за разплод от *Gallus gallus* за този преходен период, обхваща петте най-чести серотипа на салмонела в салмонелоза при хората, които се определят въз основа на събраните чрез системите за мониторинг на Общността. Целите на Общността, определени за кокошки-носачки, бройлери и пуйки за преходния период, обхващат *Salmonella enteritidis* или *Salmonella typhimurium.* Въпреки това, ако е необходимо, тези цели могат да се разширят и да обхванат други серотипове въз основа на резултатите от извършения в съответствие с параграф 4 анализ.

Преходният период се прилага за всяка цел на Общността за намаляване на случаите на заболяване на салмонела при домашните птици. За всеки случай неговият срок е три години, като започва на посочената в колона 5 от приложение I дата.

6. ►M5 а)Приложение I може да се изменя от Комисията за посочените в буква б) цели, след като се вземат предвид, по-специално, определените в буква в) критерии. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3. ◄

б) Измененията на приложение I могат да изменят обхвата на изискванията относно определянето на цели на Общността чрез допълване, ограничаване или променяне на:

i) зоонозите или агентите, причиняващи зоонози

ii) етапите на хранителната верига; и/или

iii) съответните животински популации.

в) Критериите, които следва да се вземат под внимание, преди изменението на приложение I, включват по отношение на съответната зооноза или агентите, причиняващи на зоонози:

i) нейната честота в животинските и човешки популации, храна за животни и храна за човека;

ii) тежестта на действието ѝ върху хората;

iii) нейните икономически последици за здравето на животните и на човека и за производството на храни за животни и на храни за човека;

iv) епидемиологичните тенденции в животинските и човешки популации и в храните за животни и храните за човека;

v) научните становища;

vi) технологичния напредък, по-специално възможностите за осъществяването на различните видове съществуващи проверки; и

vii) изискванията и тенденциите относно методите за отглеждане на животни и методите на производство.

▼M5

7. Приложение III може да бъде изменяно или допълвано от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

8. Комисията преразглежда прилагането на целите на Общността и взема под внимание преразглеждането при предлагането на нови цели.

9. Взетите с цел намаляване случаите на заболявания от зоонози и агентите, причиняващи зоонози, мерки, изброени в приложение I, се прилагат в съответствие с определените в настоящия регламент правила, приети в съответствие с него.

ГЛАВА III ПРОГРАМИ ЗА КОНТРОЛ

Член 5

Национални програми за контрол

1. За да постигнат предвидените в член 4 цели на Общността, държавите-членки изготвят национални програми за контрол за всяка зооноза и агент, причиняващ зооноза, изброени в приложение I. Националните програми за контрол вземат под внимание географското разпределение на зоонозите във всяка държава-членка и финансовите последици за първичните производители и стопанските субекти в производство и търговията с храни за човека и с храни за животни от установяването на ефективни проверки.

2. Националните програми за контрол са непрекъснати и обхващат период от поне три последователни години.

3. Националните програми за контрол:

а) осигуряват откриването на зоонози и агенти, причиняващи зоонози в съответствие с определените в приложение II изисквания и минимални правила за вземане на проби;

б) определят съответните отговорности на компетентните органи и стопанските субекти в производство и търговията с храни за човека и с храни за животни;

в) определят мерките за контрол, които следва да бъдат взети след откриването на зоонози и агенти, причиняващи зоонози, по-специално с оглед опазване на общественото здраве, включително прилагане на определените в приложение II специфични мерки;

г) позволяват да се оцени напредъка съгласно техните разпоредби и тези програми да бъдат преразгледани, по-специално в светлината на получените от разкриването на зоонози и агенти, причиняващи зоонози резултати.

4. Националните програми за контрол обхващат поне следните етапи от хранителната верига:

а) производство на храни за животни;

б) първично производство на животни;

в) обработка и приготвяне на храни от животински произход.

5. Националните програми за контрол съдържат, ако е необходимо, разпоредбите, определени във връзка с методите за тестване и критериите, съгласно които се оценяват резултатите от тези тестове, за изследване на животни и яйца за люпене, експе-

▼B

дирани в рамките националната територия, като част от предвидените в приложение II, част А официални проверки.

▼M5

6. Определените в приложение II изисквания и минимални правила за вземане на проби могат да бъдат изменяни, адаптирани или допълвани от Комисията, след като се вземат под внимание, по-специално, изброените в член 4, параграф 6, буква в) критерии. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

7. В срок от шест месеца от определянето на посочените в член 4 цели на Общността държавите-членки представят на Общността националните си програми за контрол и определят мерките, които следва да се приложат.

▼M2

За България и Румъния, когато датата на представянето на националните програми за контрол за други държави-членки вече е минала, датата на представянето е датата на присъединяването.

▼B

Член 6

Одобрение на националните програми за контрол

1. След като държава-членка представи национална програма за контрол в съответствие с член 5, Комисията разполага с два месеца, за да поиска допълнителна съответна и необходима информация от тази държава-членка. Държавата-членка предоставя тази допълнителна информация в срок от два месеца след получаване на молбата. Комисията, в срок от два месеца от получаването на тази допълнителна информация или, ако не е поискала допълнителна информация, в срок от шест месеца от представянето на програмата за контрол, установява дали тя отговаря на съответните правила, включително по-специално на изискванията на настоящия регламент.

2. Когато Комисията установи съответствието на националната програма за контрол или по молба на държавата-членка, която я е представила, програмата се разглежда без необосновано забавяне, с оглед на одобрение в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2, процедура.

3. Измененията на програма, която е одобрена преди това съгласно параграф 2, могат да бъдат приети в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура, за да се отчете развитието на ситуацията в съответната държава-членка, по-специално в светлината на резултатите, посочени в член 5, параграф 3, буква г).

Член 7

Програми за контрол на стопанските субекти в секторите на храни за човека и храни за животни

1. Стопанските субекти в секторите на храни за човека и храни за животни или организации, които представляват такива стопански субекти, могат да въведат програми за контрол, които да обхващат, доколкото е възможно, всички етапи на производството, обработката и дистрибуцията.

2. Ако те желаят програмите им за контрол да бъдат част от националната програма за контрол, стопанските субекти в секторите на храни за човека и храни за животни или техни пред-

▼B

ставителни организации представят програмите си за контрол и всички изменения на тези програми на компетентния орган в държавата-членка, в която се намират за одобрение. Ако съответните операции се извършват в различни държави-членки, програмите се одобряват поотделно за всяка държава-членка.

3. Компетентният орган може да одобри представените съгласно параграф 2 програми за контрол само ако се е убедил, че програмите отговарят на съответните изисквания, определени в приложение II и с целите на съответната национална програма за контрол.

4. Държавите-членки поддържат актуализирани програми за контрол на стопанските субекти в секторите на храни за човека и храни за животни или на техни представителни организации. Тези списъци се представят на Комисията при поискване.

5. Стопанските субекти в секторите на храни за човека и храни за животни или техни представителни организации съобщават редовно резултатите от програмите си за контрол за компетентните органи.

ГЛАВА IV МЕТОДИ ЗА КОНТРОЛ

Член 8

Специфични методи за контрол

1. ►M5 По инициатива на Комисията или по молба на държава-членка: ◄

а) може да бъде решено специфични методи за контрол да могат да се прилагат или се прилагат за намаляване броя на заболявания от зоонози и агентите, причиняващи зоонози на етапа на първично производство на животни и другите етапи на хранителната верига:

б) могат да се приемат правила относно условията за използване на посочените в буква а) методи;

в) могат да се приемат подробни правила относно необходимите документи и процедури, както и минималните изисквания за посочените в буква а) методи;

г) може да се вземе решение да не се използват като част от програмите за контрол определени специфични методи за контрол.

▼M5

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

2. Посочените в параграф 1, букви а), б) и в) разпоредби не се прилагат за методи, при които се използват вещества или техники, предмет на законодателството на Общността в областта на храненето на животните, хранителните добавки или ветеринарно-медицинските продукти.

▼B

ГЛАВА V ТЪРГОВИЯ

Член 9

Търговия в рамките на Общността

1. Считано от посочените в приложение I, колона 5 дати най-късно, стадата и поголовията на произход на видовете, изброени в колона 2, се изследват за зоонозите и агентите, причиняващи зоонози, изброени в колона 1, преди всяка експедиция на живи животни или яйца за люпене от предприятието на произход от хранителната промишленост. Датата и резултатът от изследването се включват в съответните здравни сертификати, предвидени в законодателството на Общността.

2. На държавата-членка по местоназначение може да се разреши, в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура, преходен период, за да изиска резултатите от изследванията, които следва да се посочват в съответните здравни сертификати за пратките на животни и яйца за люпене, подлежащи на изследване в държавата-членка изпращач, да отговарят на същите критерии по отношение на салмонелата, като определените съгласно одобрените национални програми в съответствие с член 5, параграф 5 за експедирани на нейна територия пратки.

Разрешителното може да се отнеме в съответствие със същата процедура.

3. Специалните мерки по отношение на салмонелата, които са се прилагали за живи животни, експедирани за Финландия и Швеция преди влизането в сила на настоящия регламент, продължават да се прилагат все едно, че са били разрешени в съответствие с параграф 2.

▼M5

4. Без да се засягат разпоредбите на член 5, параграф 6, специалните правила, отнасящи се до установяването от държавите-членки на посочените в член 5, параграф 5 и в параграф 2 от настоящия член критерии, могат да бъдат определени от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

Член 10

Внос от трети страни

1. Считано от посочените в приложение I, колона 5 дати, включването или запазването в списъците на трети страни, предвидени в законодателството на Общността, за съответните видове или категория, от които на държавите-членки е разрешено да внасят тези животни или яйца за люпене, обхванати от настоящия регламент, подлежи на представяне на Комисията от заинтересованата трета страна на програма, еквивалентна на предвидените съгласно член 5 програми и на нейното одобрение в съответствие с настоящия член. Програмата посочва данни за предложените от тази страна гаранции по отношение на прегледите и проверките за зоонози и агенти, причиняващи зоонози. Тези гаранции трябва да бъдат поне еквивалентни на предвидените в настоящия регламент гаранции. Хранителната и ветеринарната служба на Комисията участва активно с цел да се провери дали съществуват еквивалентни програми за контрол в трети страни.

2. Тези програми се одобряват в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура, при условие че се докаже обективно еквивалентността на описаните по програмата мерки и

▼B

прилаганите съгласно законодателството на Общността съответни мерки. Могат да бъдат разрешени алтернативни гаранции на тези, предвидени в настоящия регламент в съответствие с тази процедура, при условие че те не са по-благоприятни от тези, прилагани в търговията в рамките на Общността

3. По отношение на трети страни, с които е установен редовен търговски поток, се прилагат разпоредбите на член 5, параграф 7 и член 6, параграф 1 относно сроковете за представяне и одобрение на програмите. За трети страни, които установяват или подновяват търговията, се прилагат предвидените в член 6 срокове.

4. Стадата и поголовията на произход на изброените в приложение I, колона 2 видове се изследват преди всяка експедиция на живи животни и яйца за люпене от предприятието на произход от хранителната промишленост. Стадата и поголовията се изследват за посочените в приложение I, колона 1 зоонози или агенти, причиняващи зоонози, или, ако е необходимо за постигането на целта за еквивалентни гаранции, определена в параграф 1, такива зоонози и агенти, причиняващи зоонози, каквито може да бъдат определени в съответствие с посочената в член 14, параграф 2 процедура. Датата и резултатът от изследването се включват в съответните сертификати за внос, чиито образци, определени от законодателството на Общността, се изменят съответно.

▼M5

5. На държавите-членки на крайно местоназначение може да се разреши в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура по регулиране да изискват за преходен период резултатите от посочените в параграф 4 от настоящия член изследвания да отговарят на същите критерии като тези, определени в националната програма, в съответствие с член 5, параграф 5. Разрешителното може да бъде отнето и, без да се засягат разпоредбите на член 5, параграф 6, специфични правила относно тези критерии могат да се определят от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

6. Включването или запазването в списъците на трети страни, предвидени в законодателството на Общността, за съответните видове или категория, от които на държавите-членки е разрешено да внасят тези животни или яйца за люпене, обхванати от настоящия регламент, подлежи на представяне на Комисията от заинтересованата трета страна на гаранции, еквивалентни на тези, предвидени в настоящия регламент.

ГЛАВА VI ЛАБОРАТОРИИ

Член 11

Референтни лаборатории

1. Референтните лаборатории на Общността за анализ и изследване на посочените в приложение I, колона 1 зоонози и агенти, причиняващи зоонози, се определят в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура.

▼M5

2. Отговорностите и задачите на референтните лаборатории на Общността, по-специално по отношение на съгласуването на техните дейности с тези на националните референтни лаборатории, се определят от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

3. Държавите-членки определят националните референтни лаборатории на Общността за анализ и изследване на посочените в приложение I, колона 1 зоонози и агенти, причиняващи зоонози. Наименованията и адресите на лабораториите се съобщават на Комисията.

▼M5

4. Някои отговорности и задачи на националните референтни лаборатории, по-специално по отношение на съгласуването на техните дейности с тези на съответните лаборатории в държавите-членки, определени съгласно член 12, параграф 1, буква а), могат да бъдат определени от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

Член 12

Одобрение на лабораториите, изисквания за качество и одобрени методи за изследване

1. Лабораториите, които участват в програмите за контрол съгласно членове 5 и 7, за целите на анализа на пробите за наличие на зоонози и агенти, причиняващи зоонози, посочени в приложение I, колона 1:

а) се определят от компетентния орган; и

б) прилагат системи за осигуряване на качество, които отговарят на изискванията на действащия стандарт EN/ISO най-късно в срок от 24 месеца след влизането в сила на настоящия регламент или в срок от 24 месеца от добавянето на нови зоонози или агенти, причиняващи зоонози в приложение I, колона 1.

2. Лабораториите участват регулярно в съвместни изследвания, които са организирани или координирани от националните референтни лаборатории.

3. Изследванията за наличието на зоонози и агенти, причиняващи зоонози, посочени в приложение I, колона 1, се извършват, като се използват методите и протоколите, препоръчани от международните стандартизационни органи като референтни методи.

Могат да се използват алтернативни методи, ако са валидирани в съответствие с международно признати правила и предлагат еквивалентни резултати на тези, постигнати със съответния референтен метод.

▼M5

Ако е необходимо, други методи за изследване могат да бъдат одобрени от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

ГЛАВА VII ПРИЛАГАНЕ

▼M5

Член 13

Мерки за прилагане и преходни мерки

Подходящи преходни мерки или мерки за прилагане, включително необходимите изменения на съответните здравни сертификати,

▼M5

могат да се приемат от Комисията. Преходни мерки от общ характер, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, по-специално допълнителни спецификации към изискванията, изложени в разпоредбите на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

Други мерки за прилагане или преходни мерки могат да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 14, параграф 2.

▼B

Член 14

Процедура на Комитета

1. Комисията се подпомага от Постоянен комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 (наричан по-нататък „Комитетът“).

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Предвиденият в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО срок се определя на три месеца.

▼M5

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 15

Консултация с Европейския орган за безопасност на храните

Комисията се консултира с Европейския орган за безопасност на храните по всеки въпрос от приложното поле на настоящия регламент, който би имал значително въздействие върху общественото здраве и, по-специално, преди предлагане на целите на Общността в съответствие с член 4 или специфични методи на контрол в съответствие с член 8.

Член 16

Доклад за финансовите договорености

1. Комисията, в срок от три години от влизането в сила на настоящия регламент, представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

2. В доклада се разглеждат:

а) договореностите, които са в сила на равнище на Общността и на национално равнище, за финансиране на взетите за борба със зоонозите и агентите, причиняващи зоонози мерки; и

б) влиянието, което тези договорености имат върху ефективността на тези мерки.

3. Комисията, ако е необходимо, придружава доклада със съответни предложения.

4. Държавите-членки, по молба, оказват на Комисията пълно съдействие, което е необходимо, за да може тя да изготви доклада си.

▼B

ГЛАВА VIII ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Проверки на Общността

1. Експертите от Общността извършват проверки на място в сътрудничество с компетентните органи на държавите-членки, за да гарантират, че разпоредбите на настоящия регламент, приетите съгласно същия регламент правила и защитните мерки, се прилагат по еднакъв начин. Държавата-членка, на чиято територия се провеждат, оказва пълно съдействие, необходимо за изпълняване на техните задължения. Комисията уведомява компетентния орган за резултатите от извършените проверки.

▼M5

2. Практическите мерки за прилагане на настоящия член, и по-специално тези, които уреждат процедурата за сътрудничество с националните компетентни органи, се приемат съгласно процедурата по регулиране, предвидена в член 14, параграф 2.

▼B

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага шест месеца след влизането му в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Зоонози и агенти, причиняващи зоонози, за които целите на Общността за намаляване на случаите на заболяване са определени съгласно член 4

1. Зооноза и агенти, причиняващи зоонози	2. Животинска популация	3. Етап от хранителната верига	4. Дата, на която трябва да се определи целта (*)	5. Дата, след която трябва да се проведе изследването
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Стада от птици за разплод от *Gallus gallus*	Първично производство	►M1 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент ◄	18 месеца след посочената в колона 4 дата
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Кокошки-носачки	Първично производство	24 месеца след влизането в сила на настоящия регламент	18 месеца след посочената в колона 4 дата
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Бройлери	Първично производство	36 месеца след влизането в сила на настоящия регламент	18 месеца след посочената в колона 4 дата
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Пуйки	Първично производство	48 месеца след влизането в сила на настоящия регламент	18 месеца след посочената в колона 4 дата
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Стада от свине за клане	Клане	48 месеца след влизането в сила на настоящия регламент	18 месеца след посочената в колона 4 дата
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Стада от свине за разплод	Първично производство	60 месеца след влизането в сила на настоящия регламент	18 месеца след посочената в колона 4 дата

(*) Тези дати се основават на предположението, че сравнимите данни относно разпространението на заболяването, ще бъдат предоставени най-малко шест месеца преди определянето на целта. Ако не се разполага с такива данни, датата за определянето на целта съответно ще се отложи.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОНТРОЛ НА ИЗБРОЕНИТЕ В ПРИЛОЖЕНИЕ I ЗООНОЗИ И АГЕНТИ, ПРИЧИНЯВАЩИ ЗООНОЗИ

А. **Общи изисквания към националните програми за контрол**

Програмата трябва да вземе под внимание естеството на съответната зооноза и/или агента на зооноза и особената ситуация в държавата-членка. Програмата трябва:

а) да заяви целта си, като се взема предвид значението на съответната зооноза и агента, причиняващ зооноза;

б) да спазва минималните изисквания за вземане на проби, определени в част Б;

в) при необходимост, да спазва специфичните изисквания, определени в части В—Д; и

г) да определи следните точки:

1. *Общи положения*

1.1. Наличието на зооноза или на съответен агент, причиняващ зооноза в държавата-членка, като специално се отчитат резултатите, получени в рамките на мониторинга в съответствие с член 4 от Директива 2003/99/ЕО.

1.2. Географският район или, ако е необходимо, епидемиологичните единици, в които програмата ще се осъществи.

1.3. Структурата и организацията на съответните компетентни органи.

1.4. Одобрените лаборатории, където се анализират събраните проби в рамките на програмата.

1.5. Използваните методи при изследването на зоонозата или агента на зооноза.

1.6. Официални проверки (включително схеми за вземане на проби) на равнище на храната за животни, на птичите стада и/или стада от други животни.

1.7. Официални проверки (включително схеми за вземане на проби) на други етапи от хранителната верига.

1.8. Мерките, взети от компетентните органи по отношение на животните, или продуктите, в които са установени зоонози или агенти, причиняващи зоонози, по-специално с цел опазване на общественото здраве; и всички взети профилактични мерки, като ваксинацията.

1.9. Съответно национално законодателство, включително всички национални разпоредби, отнасящи се до посочените в член 1, параграф 3, буква б) дейности.

1.10. Всяка финансова помощ, предоставена на стопанските субекти в производството и търговията с храни за човека и с храни за животни в контекста на националната програма за контрол.

2. *Относно предприятията от търговията с храни за човека и търговията с храни за животни, обхванати от програмата*

2.1. Структура на производството на разглежданите видове и на продуктите от тях.

2.2. Структура на производството на храни за животни.

2.3. Съответните насоки за добри практики в областта на животновъдството или други ориентации (задължителни или доброволни), като се определят най-малко:

— управлението на хигиената в животновъдните обекти,

— мерки за предотвратяване появата на инфекции, въведени от животни, храни за животни, вода за пиене, хора, работещи в животновъдните обекти, и

▼B

— хигиена при транспортиране на животни до и от животновъдните обекти.

2.4. Рутинен ветеринарен контрол на животновъдните обекти.

2.5. Регистрация на животновъдните обекти.

2.6. Водене на регистри в животновъдните обекти.

2.7. Документи, които придружават експедицията на животни.

2.8. Други съответни мерки, които да гарантират проследяемостта на животните.

Б. **Минимални изисквания за вземане на проби**

1. След като съответната програма за контрол, посочена в член 5, е одобрена, стопанските субекти от производството и търговията с храни за човека, трябва да вземат и анализират проби, с оглед провеждането на изследвания за наличие на зоонози и агенти, причиняващи зоонози, изброени в приложение I, колона 1, като се спазват минималните изисквания за вземане на проби, посочени в таблицата по-долу.

1. Зооноза или агент на зооноза	2. Животинска популация	3. Етапи на производството, което вземането на проби трябва да обхваща
Всички серотипове на салмонела от значение за общественото здраве	Стада за разплод от *Gallus gallus* — развъдни стада	— еднодневни пилета — едномесечни птици — две седмици преди започване на фазата на снасяне или преминаване в единицата за снасяне
	— стада от възрастни птици за разплод	— всяка втора седмица по време на периода на снасяне
Всички салмонелни серотипове от значение за общественото здраве	Кокошки-носачки: — развъдни стада	— еднодневни пилета
		— ярки, две седмици преди започване на фазата на снасяне или преминаване в единицата за снасяне
	— птичи стада от кокошки-носачки	— на всеки 15 седмици по време на фазата на снасяне
Всички салмонелни серотипове от значение за общественото здраве	Бройлери	— птици, експедирани за клане (*)
Всички салмонелни серотипове от значение за общественото здраве	Пуйки	— птици, напускащи обекта за клане (*)
Всички салмонелни серотипове от значение за общественото здраве	Стада от свине: — свине за разплод	— животни, експедирани за клане или кланични трупове в кланицата
	— свине за клане	— животни, експедирани за клане или кланични трупове в кланицата

(*) Резултатите от анализа на пробите трябва да са известни, преди животните да бъдат експедирани за кланицата.

▼B

2. Определените в точка 1 изисквания не засягат изискванията на законодателството на Общността относно предкланичния преглед на животните.

3. Резултатите от анализа трябва да бъдат записани, заедно със следната информация:

   а) дата и място на вземането на проба; и

   б) идентифициране на птичето стадо/стадото животни.

4. Имунологичното изследване не може да се използва, ако животните са били ваксинирани, освен ако е доказано, че използваната ваксина не пречи на прилагания метод за изпитване.

▼M4

В. **Специфични изисквания за стадата от птици от вида *Gallus gallus* за разплод и пуйки за разплод**

1. Определените в точки от 3 до 5 мерки трябва да се вземат, в случай че анализът на пробите, извършен в съответствие с част Б или в съответствие със схемите за изследване, посочени в приложенията към регламенти (ЕО) № 1003/2005 ([1]) и 584/2008 ([2]) на Комисията, показва наличието на *Salmonella Enteritidis* или *Salmonella Typhimurium* в стадо от птици от вида *Gallus gallus* за разплод или при пуйки за разплод при обстоятелствата, посочени в точка 2.

▼B

2. а) Ако компетентният орган е одобрил метода на анализ, използван за взетите в съответствие с част Б проби, той може да изисква определените в точки от 3 до 5 мерки да бъдат взети, когато този анализ установи наличието на *Salmonella enteritidis* или *Salmonella typhimurium.*

   б) В противен случай определените в точки от 1 до 3 мерки трябва да се вземат, в случай че компетентният орган потвърди съмнението за наличие на *Salmonella enteritidis* или *Salmonella typhimurium*, породено от анализа на пробата, извършен в съответствие с част Б.

3. Неинкубираните яйца от стадото трябва да се унищожават.

   Въпреки това тези яйца могат да се използват за консумация от човека, ако те се обработят по начин, който гарантира унищожаването на *Salmonella enteritidis* и *Salmonella typhimurium* в съответствие със законодателството на Общността в областта на хигиената на храните.

4. Всички птици, включително еднодневните пилета, в стадото трябва да се заколят или унищожат, така че да се намали в максимална степен опасността от разпространяване на салмонелата. Клането трябва да се извърши в съответствие със законодателството на Общността за хигиена на храните. Получените от такива птици продукти може да се пуснат на пазара за консумация от човека в съответствие със законодателството на Общността за хигиена на продуктите и, след като е приложимо, в съответствие с част Д. Ако тези продукти не са предназначени за консумация от човека, те трябва да се използват или изхвърлят в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. относно установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека ([3]).

5. Когато яйца за люпене от стада, в които има установено наличие на *Salmonella enteritidis* или *Salmonella typhimurium*, се намират все още в люпилня, те трябва да бъдат унищожени или обработени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002.

▼M3

Г. **Специфични изисквания по отношение на стада от кокошки носачки**

1. Яйцата не трябва да се използват за пряка консумация от човека като яйца за консумация, освен ако произхождат от търговски стада от кокошки носачки, обект на национална програма за контрол в съответствие с член 5, а не на официално ограничение.

([1]) ОВ L 170, 1.7.2005 г., стр. 12.
([2]) ОВ L 162, 21.6.2008 г., стр. 3.
([3]) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 808/2003 на Комисията (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 1).

▼M3

2. Яйца, произхождащи от стада с неизвестен здравен статус, за които има съмнение за заразяване или които са заразени със серотипове на *Salmonella*, за които са определени целеви нива на съкращаване или които са били идентифицирани като източник на инфекция при конкретна епидемия от хранителен произход при хората, могат да се използват за консумация от човека само ако се обработват по начин, който гарантира унищожаването на всички серотипове на *Salmonella*, от значение за общественото здраве в съответствие със законодателството на Общността за хигиената на храните.

   Яйцата, които произхождат от стада с неизвестен здравен статус, за които има съмнение за заразяване или които са заразени със серотипове на *Salmonella*, за които са определени целеви нива на съкращаване или които са били идентифицирани като източник на инфекция при конкретна епидемия от хранителен произход при хората:

   а) се смятат за яйца клас Б по смисъла на член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 557/2007 на Комисията от 23 май 2007 г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1028/2006 на Съвета относно стандартите за търговия с яйца [1];

   б) преди пускането им на пазара са маркирани с указанието, посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 557/2007, което ясно ги разграничава от яйцата клас А;

   в) са лишени от право на достъп до центровете за пакетиране, ако не са изпълнени изискванията на компетентния орган за прилагане на мерки с цел предотвратяване на евентуално кръстосано заразяване с яйца от други стада.

3. При клане или унищожаване на птици от заразени стада следва да се вземат мерки, за да се намали доколкото е възможно опасността от разпространение на зоонози. Клането следва да се извърши в съответствие със законодателството на Общността в областта на хигиената на храните. Продуктите, получени от такива птици, могат да бъдат пускани на пазара за консумация от човека в съответствие със законодателството на Общността в областта на хигиената на храните и част Д, след влизането ѝ в сила. Ако не са предназначени за консумация от човека, подобни продукти следва да бъдат използвани или бракувани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002.

4. За да се избегнат измамно положителни начални резултати, компетентният орган следва да бъде упълномощен да вдигне ограниченията, определени в точка 2 от настоящата част:

   а) в случаите, в които в резултат на епидемиологичното изследване на огнищата на токсични инфекции от хранителен произход, в съответствие с член 8 от Директива 2003/99/ЕО, е установено, че стадото от кокошки носачки не е източник на инфекция за човека посредством консумацията на яйца или яйчни продукти; и

   б) в случаите, когато стадото е обект на национална програма за контрол, създадена по силата на член 5, и наличието на салмонелни серотипове, за които е определен целеви праг за редукция, не е потвърдено посредством спазване на следния ред за тестване от страна на компетентния орган:

      i) техническите спецификации, посочени в член 5 от Решение 2004/665/ЕО на Комисията (7 проби); същевременно е необходимо да се съберат за изследване 25-грамови субпроби от всеки фекален материал и прах за проби; всички проби следва да бъдат изследвани поотделно;

         или

      ii) бактериологично изследване на сляпото черво и яйцепровода на 300 птици;

         или

      iii) бактериологично изследване на черупката и съдържанието на 4 000 яйца от всяко стадо, на партиди от по максимум 40 яйца.

   В допълнение към изброените в буква б) изследвания компетентният орган проверява дали не са използвани антимикробни вещества, които биха могли да повлияят на резултата от изследването.

---

[1] ОВ L 132, 24.5.2007 г., стр. 5.

▼B

Д. **Специфични изисквания за прясното месо**

1. Считано 84 месеца след влизането в сила на настоящия регламент, прясното месо от изброените в приложение I животни, не може да се пуска на пазара за консумация от човека, освен ако не отговаря на следния критерий:

„Салмонела: отсъства в 25 g“

2. В срок от 72 месеца от влизането в сила на настоящия регламент, ще бъдат определени подробни правила в съответствие с предвидената в член 14, параграф 2 процедура. Те ще определят, по-специално, схемите за вземане на проби, както и аналитичните методи.

3. Определеният в параграф 1 критерий не се прилага за прясно месо, предназначено за промишлената топлинна обработка с цел унищожаване на салмонелата в съответствие с със законодателството на Общността за хигиената на храните.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Специфични критерии за определяне на салмонелните серотипове, които са от значение за общественото здраве

При определянето на салмонелните серотипове от значение за общественото здраве, за които ще бъдат установени целите на Общността, трябва да вземат под внимание следните критерии:

1. най-честите салмонелни серотипове в салмонелозите при човека въз основа на данните, събрани посредством системите на Общността за мониторинг;

2. начинът на заразяване (т.е. наличието на серотип в съответните животински популации и храненето на животните);

3. фактът, че един серотип показва от скоро време възможност да се разпространява бързо и да предизвиква болести по човека и животните;

4. степен на засилване на вирулентността на серотип, или, с други думи, фактът, че, например, той става по-инвазивен или по-резистентен на лечения за конкретния случай, за борба със заразите по човека.